

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2019-2021
(skrajne daty)
Rok akademicki 2019/2020

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Teorie przekładu
Kod przedmiotu*	MST2
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Humanistycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Kolegium Nauk Humanistycznych
Kierunek studiów	Filologia germańska
Poziom studiów	II stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarna
Rok i semestr/y studiów	rok I, semestr 1
Rodzaj przedmiotu	specjalizacyjny, obowiązkowy
Język wykładowy	niemiecki
Koordynator	dr Małgorzata Sieradzka
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	pracownicy Katedry Germanistyki

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
1	10								1

1.2. Sposób realizacji zajęć

- x zajęcia w formie tradycyjnej
- x zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

Zaliczenie z oceną, możliwa forma zdalna jak i tradycyjna.

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość języka wykładowego co najmniej na poziomie C1.
Zaliczenie przedmiotów z zakresu językoznawstwa na studiach pierwszego stopnia.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C ₁	Pogłębienie wiedzy dotyczącej definiowania i wyjaśniania podstawowych pojęć z zakresu przekładoznawstwa oraz wybranych zagadnień z zakresu teorii tłumaczenia.
C ₂	Zapoznanie studentów z charakterystyką głównych etapów rozwoju przekładoznawstwa oraz z metodologią badań w zakresie przekładoznawstwa.
C ₃	Opis wybranych teorii przekładu z uwzględnieniem istoty poszczególnych teorii.
C ₄	Określenie różnic w podejściu do zagadnień teoretycznych różnych autorów i szkół translatologicznych.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Student zna w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu przekładoznawstwa.	K_W01 K_W02 K_W03
EK_02	Student zna w pogłębionym stopniu główne trendy i kierunki rozwoju, metodologię badań, najnowsze osiągnięcia i współczesne dokonania w zakresie przekładoznawstwa.	K_W01 K_W02 K_W03
EK_03	Student wie, co jest przedmiotem badań przekładoznawczych.	K_W01 K_W02 K_W03
EK_04	Student potrafi wykorzystywać i stosować w praktyce zdobytą i ugruntowaną wiedzę teoretyczną oraz biegle posługiwać się terminologią i paradygmatami badawczymi w obrębie językoznawstwa.	K_U01 K_U03

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Językoznawstwo / gramatyka kontrastywna. Przekładoznawstwo dziedziną interdyscyplinarną czy / oraz lingwistyki stosowanej?
Ontologiczny status języka w refleksji językoznawczej a koncepcje przekładu.
Autonomia i kreatywność tłumacza / autora w refleksji teoretycznej. Przegląd teorii przekładu w oparciu o typologię Stolze.
Językoznawcze szkoły przekładu (Jakobson, Nida, Albrecht). Szkoła lipska (Kade, Jäger, Neubert).
Pojęcie ekwiwalencji a przekład (Nida, Taber, Koller). Strukturalizm a kognitywizm w przekładoznawstwie (Krings, Hönig, Kußmaul, Tabakowska).
Przekład transferem języka, wiedzy czy kultury? Językowy obraz świata i specyfika kulturowa w przekładzie.
Relatywistyczna hipoteza Sapira / Whorfa a koncepcje przekładu jako transferu kulturowego.
Przekład literacki (Levý, Barańczak, Dedecius, Neubert).
Hermeneutyka (Frank, Paepcke, Stolze).
Koncepcja skoposu (Vermeer, Reiß).
Typologia tekstów a przekład (Harweg, Reiß, Koller, Nord).

Pragmatyczny wymiar przekładu (Hönig/Kußmaul, Newmark).
Działanie translacyjne (Holz-Mänttari).

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne

3.4 Metody dydaktyczne

- Wykład,
- wykład problemowy,
- konwersatorium związane z tematem wykładu,
- prezentacje multimedialne.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
EK_01	obserwacja w trakcie zajęć, zaliczenie na ocenę	w.
EK_02	obserwacja w trakcie zajęć, zaliczenie na ocenę	w.
EK_03	obserwacja w trakcie zajęć, zaliczenie na ocenę	w.
EK_04	obserwacja w trakcie zajęć	w.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Zaliczenie w formie pisemnej, w formie tradycyjnej lub zdalnej, na ocenę, po zakończeniu cyklu wykładów (po 1. semestrze). Próg punktowy pozwalający na uzyskanie oceny pozytywnej określony jest na min. 60% punktów możliwych do uzyskania. Warunkiem dopuszczenia do zaliczenia pisemnego jest obecność na wykładach – dozwolone są dwie nieobecności, większa absencja skutkuje koniecznością zaliczenia materiału w formie pracy pisemnej na zajęciach lub przygotowania referatu na temat podany przez prowadzącego. Zaległości te student zobowiązany jest nadrobić na bieżąco, nie później niż przed końcem cyklu zajęć.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z planu studiów	10
Inne z udziałem nauczyciela (udział w konsultacjach, egzaminie)	2

Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	18
SUMA GODZIN	30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	1

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/ MODUŁU

wymiar godzinowy	brak
zasady i formy odbywania praktyk	brak

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Albrecht, Jörn (1973): *Linguistik und Übersetzung*. Tübingen: Niemeyer.
Dąbska-Prokop, Urszula (2000): *Mała encyklopedia przekładoznawstwa*. Częstochowa: Wydawnictwo WSJO.
Heydel, Magda / Bukowski, Piotr (2009): *Współczesne teorie przekładu*. Kraków: Wydawnictwo Znak.
Kautz, Ulrich (2000): *Handbuch Didaktik des Übersetzens und Dolmetschens*. München: Goethe-Institut, Iudicium.
Koller, Werner (1990): *Einführung in die Translationswissenschaft*. Heidelberg: Groos.
Krysztosiak, Maria (1999): *Przekład literacki a translatologia*. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.
Lipiński, Krzysztof (2000): *Vademecum tłumacza*. Kraków: Idea.
Pisarkowa, Krystyna (1998): *Pragmatyka przekładu. Przypadki poetyckie*. Kraków: Wydawnictwo IJP PAN.
Stolze, Radegundis (1994): *Übersetzungstheorien. Eine Einführung*. Tübingen.

Literatura uzupełniająca:

Hönig, Hans G. (1995): *Konstruktives Übersetzen*. Tübingen: Stauffenburg.
Hönig, Hans. G. / Kußmaul, Paul (1982): *Strategie der Übersetzung*. Ein Lehr- und Arbeitsbuch. Tübingen: Narr.
Kußmaul, Paul (2000): *Kreatives Übersetzen*. Tübingen: Stauffenburg.
Nord, Christiane (2002): *Fertigkeit Übersetzen*. Alicante: ECU.
Reiß, Katharina (1971): *Möglichkeiten und Grenzen der Übersetzungskritik*. München: Max Hueber.

Najnowsze publikacje o charakterze naukowym oraz materiały z prasy bieżącej i zasobów internetowych, zgodne z treściami merytorycznymi przedmiotu.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej